

Obsah a organizácia rukopisu (Chapter one)

Názov

Zhrňujúco vyjadruje základnú myšlienku rukopisu (článku, vedeckej správy, diplomovky...). Je to krátke konštatovanie, ktoré vyjadruje tému, identifikuje premenné alebo teoretické otázky, ktoré sú skúmané a ich vzťahy. Odporúčaná dĺžka názvu je (najviac) 10 až 12 slov. Príklad: Efekt zmien druhu písma na rýchlosť čítania.

Meno autora/ov

krstné a potom rodné (bez titulov)
inštitúcia

POZNÁMKA: text v tomto rámciku môže mať rôznu podobu v závislosti od inštitúcie, ktorá dokument vydá alebo prijíma.

Abstrakt

Je to krátky a vyčerpávajúci súhrn obsahu (článku...), ktorý je:

- presný = obsahuje iba informácie, ktoré obsahuje rukopis
- vysvetľujúci všetko / ak používa skratky, musia byť definované (s výnimkou jednotiek merania: SD, X atď.)
- stručný a špecifický = každá veta musí byť čo najviac informatívna (dĺžka abstraktu nie je viac ako 120 slov)

Abstrakt v prípade empirického výskumu by mal obsahovať:

- problém, ktorý bol skúmaný (ak je to možné, tak jednou vetou)
- výskumný súbor s nevyhnutnými údajmi (počet skúmaných osôb, vek, rod)
- nástroje s uvedením presného názvu
- výsledky s uvedením štatistických údajov o významnosti zistených rozdielov
- záver, ktorý z uvedeného zistenia vyplýva

Úvod

Úvod do problému:

Text práce sa začína úvodom do problému. Táto časť nie je v texte explicitne uvedená nadpisom – lebo jej pozícia je jednoznačne identifikovateľná. Predtým, než úvod začnete písať, odpovedzte si na tieto otázky:

Prečo je tento problém dôležitý?

Prečo ste sa ho rozhodli riešiť zvoleným postupom?

V akom vzťahu je opisovaný výskum k predchádzajúcim prácam v tejto oblasti?

Aké teoretické propozície sú overované a ako boli odvodené?

Odpovede na tieto otázky by mali byť na začiatku tejto časti textu a mali by čitateľovi vysvetliť, čo bolo urobené a prečo.

Teoretické východiská

- charakteristika skúmaných premenných
- existujúce zistenia (mali by to byť zistenia, ktoré sú vo významnom vzťahu k téme a nie informácie všeobecného charakteru)
- v závere sú uvedené Ciele a ich odôvodnenie, kde sa vysvetľuje vlastný prístup k riešeniu problému.

Ciele a ich odôvodnenie:

Potom, čo ste napísali Úvod do problému a uviedli Teoretické východiská – dostávate sa k vymedzeniu Vášho výskumného problému.

Tu možno definovať premenné Vášho výskumu a uviesť hypotézy výskumu s ich odôvodnením.

Konkrétne by mohol Váš postup v tejto časti vyzerat' ako sled odpovedí na tieto otázky: Čo chcem skúmať? (Cieľ výskumu)

Ktoré premenné plánujem sledovať a ako formulujem vzťahy medzi nimi? (Výskumný problém)

Aké výsledky očakávam a prečo (odôvodnite)? (Hypotézy výskumu).

Metóda

V tejto časti ide o detailný opis toho, ako bol výskum realizovaný. Umožňuje čitateľovi posúdiť vhodnosť použitých nástrojov, ich reliabilitu a validitu. Má umožniť čitateľovi replikovať výskum, ak sa pre to rozhodne. Jednak je konvenciou a jednak je vhodné rozdeliť túto časť takto:

Výskumný súbor (participants or subjects)

Je potrebné uviesť základné demografické údaje: rod, vek, etnickú príslušnosť a ak je to možné a potrebné, tak aj sociálno-ekonomický status, telesné/zdravotné postihnutie a sexuálnu orientáciu. Ak ide o výskumnú vzorku, mala by byť vybraná reprezentatívne – ak tomu tak nie je, treba uviesť, prečo.

Nástroje (materiál, apparatus)

Priebeh výskumu (procedúra)

Výsledky

Uviesť všetky podstatné zistenia v poradí ako boli formulované hypotézy. V tejto časti sa zistenia nemajú interpretovať. Tabuľky sú veľmi vhodným spôsobom prezentácie a ak sú dobre pripravené, dokážu vyjadriť aj veľmi komplexné údaje a výsledky analýz vo formáte, ktorý je pre čitateľa prehľadný a zrozumiteľný (napr. tabuľky ANOVA...).

Grafy síce pôsobia atraktívnejšie, ale nie sú natoľko presné, ako tabuľky.

Diskusia

V tejto časti ide o hodnotenie a interpretovanie výsledkov – zvlášť s dôrazom na hypotézy.